

CSORBA GYŐZŐ

Pedig

*A szem tükröz (ez a dolga) a vese kiválaszt
(ez a dolga)
a szív here tüdő s egyéb kellőképp működik
a bőrön belül minden a helyén
Külső rendetlenkedések itt-ott akadnak ugyan (öldöklés erre-arra)
de az ember — szomorú! — lassan
a rendhez hajlandó sorolni ezt is*

*Pedig a történések szövetén
(ha a fenevad ábra messze is még)
valami már talán megkezdett
A mákszem-percek bokrában talán
fészkelődik már amaz egy
mely gong lesz majd és gongütő
s jelenti:*

*indul az üzettetés
hajnalodik
a nincsen-út-visszafelé
s a gyorsuló lélegzetek kora*

*Az ostoba monarchát még dinasztikus
álmok ringatják-szédítik holott
néhány szobával arrébb
csontos markok fonódnak össze
s pecsételik meg sorsát mindörökre*

Mintád szerint

*Kiformáltad napjaimat, óráimat, perceimet,
az időmet s a teremtet —: lettek valamifélek.
S én — bennük mozgok —, fölvettem formáikat,
vagyis a tiéd — Mire lennél hát nyugtalan?
Ha útnélek is: csak mintád szerint.*

Hagyná a lányokra és fiúkra

*Addig él az ember ameddig
emlékeznek rá*

*jó de ér-e
valamit is az ilyesféle
bizony enyhén szólva szeszélyes
de azt is mondhatnám hogy ringyó-hajlamú
örre mint az emlékezés
rábizni életünk?*

*Jobb lenne nyilván
ha a halállal elmetsződne minden
s az emléket senki se akarná a volt
élővel azonosítani nyíltan hírül adná
hogy az egybekapcsolás csak ürügy
különben arról van szó hogy egy máglyáról
gyertyát gyújtottak*

*A valódi
életbentartást hagyná a lányokra és fiúkra
kik ha magukat őrzik őrzik őt is*

ÁGH ISTVÁN

Vagyonom

ANYÁM

*Mint szád körül, ahogy elúsztak,
ahogy kezedből más kezekbe csúsztak,
nem maradt semmi nyom,
mert egyik a másikon,
ahogy a csönd csalitjaiból
megcéloztak, és nem fogott golyó,
olyan megölhetetlen lettél, mint a tó,
amivel nem történhet semmi sem,
akár halhatatlanná lehetnél,
annyira megöregedtél, Édesem!*